

РЕШЕНИЕ

№ 2096

гр. София, 21.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **1622** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Н. Х. Х. от [населено място], чрез адв. А., срещу заповед № 227з-63 от 28.01.2020г. на началника на 03 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца. В жалбата се излагат съображения, че обжалвания акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон, както и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че нарушението е открито на 04.10.2019г., а заповедта е издадена на 28.01.2019г., т.е. след изтичане на 2-месечния срок по чл. 195 от ЗМВР. Жалбоподателят не е уведомен за започване на дисциплинарното производство и не му е предоставена възможност да участва в него. Не е посочено извършеното от жалбоподателя в нарушение на коя заповед е и на кои нейни разпоредби. По този начин е нарушено правото му на защита. Извършеното от жалбоподателя е квалифицирано неправилно по чл. 194, ал.2, т.1 вместо по т.2 от ЗМВР – неизпълнение на служебни задължения. Твърди се, че процесната заповед не съдържа всички реквизити по чл. 210, ал.1 от ЗМВР – не е конкретизирано деянието, времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено. Жалбоподателят не е запознат със заповедта за съпровождане на лицето И. Я., нито е преминал обучение за такова съпровождане, нито познава съдържанието на Инструкция № 8121з-1008 от 16.12.2014г., която регламентира съпровождането на малолетни и непълнолетни лица. Липсва и заповед за 2019г. за поименно определяне на служителите, които съпровождат такива лица. В процесната заповед не са изложени мотиви за формата на

вината. Със същото наказание е наказан и другия член на екипа за същото нарушение. Не е съобразена и нормата на чл. 206, ал.2 от МВР при определяне на вида и размера на наказанието и липсата на предходни наказания на жалбоподателя. Извършеното от него е маловажно по смисъла на чл. 198, ал.2 от ЗМВР. Поради това се иска съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендират се разноски по списък.

Ответникът – началника на 03 РУ-СДВР, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е назначен на длъжност разузнавач IV степен в 02 група „Престъпления против собствеността“ на сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ към 03 РУ при СДВР. Видно от кадрова справка на л. 46, същият е награждаван 5 пъти и няма наложени наказания.

Видно от заповед № 227з-754 от 03.10.2019г. на началника на СПКП при 03 РУ, е заповядано съпровождането на лицето И. Л. Я. със служебен автомобил до Дом за настаняване на малолетни и непълнолетни лица в [населено място], [улица]. Екипът за съпровождане е от трима човека: Ю. Р. Д. – старши на екипа, К. С. А. и жалбоподателя. Д. е посочила, че е запознала екипа с основанията и реда за съпровождане.

С докладна записка рег. № УРИ -227р-17532 от 04.10.2019 г. на началник сектор „ПКП“ при 03 РУ – СДВР зам.началника на 03 РУ – СДВР е уведомен, че на 03.10.2019г. около 14,00ч. лицето И. Я. е следвало да бъде съпроводено от 03 РУ до дом за временно настаняване на малолетни и непълнолетни. Около 14,30ч. е получено обаждане от съпровождащия екип, че лицето е избягало пред самия дом с белезници на ръцете. Още на същия ден зам. началника на 03 РУ е издал заповед № 227з-757 от 04.10.2019г. за извършване на проверка на действията на съпровождащия екип, сред който и жалбоподателя, като е назначена комисия, която да изготви писмена справка и да даде конкретни предложения. Жалбоподателят е поканен да се запознае със заповедта, видно от покана на л. 27, и се е запознал с нея срещу подпис на 14.10.2019г. (л.23 гръб). Същият е поканен да даде писмени обяснения. От дадените такива на л.29 се установява, че на 03.10.2019г. около 14,00ч. му е разпоредено устно от началника на 02 КГ при 03 РУ да участва в съпровождането на непълнолетно лице – И. Я., задържано предния ден за кражба, до дом за настаняване. В 14,10ч. го е освободил от помещението за задържане, като е оформил необходимите документи. Около 14,15ч. заедно с другите двама члена на екипа са го извели с белезници и са го настанили в служебния автомобил. Жалбоподателят е бил водач на автомобила. Пристигнали са около 14,30ч., като ръководителят на екипа е слязъл, за да оповести служителите от дома. Другият служител е помолил жалбоподателя да му отвори врата, защото е блокирана, през което време лицето е избягало. Впоследствие лицето е открито и задържано от други служители. Жалбоподателят счита, че е устно запознат със заповедта за съпровождането, във връзка с даденото му разпореждане от началника на 02 КГ. Твърди, че е спазил всички изисквания на инструкция № 8121з-1008 от 2014г. на МВР. Видно от обясненията на ръководителя на екипа – Ю. Д. на л.33, същата е запознала екипа с това кого, къде и защо ще съпровождат преди да изведат лицето от помещението за задържане.

По случая е назначена проверка от СРП по пр.пр. № 40622/2019г., която е приключила с прекратяване поради липса на данни за извършено престъпление по чл. 297, ал.3 вр. ал.1 от НК. На 10.12.2019г. е изготвена обобщена справка № УРИ227р-22234 от извършената проверка. Според нея жалбоподателят по време на съпровождането на лицето Я. е извършил нарушение на чл. 21, т.4 от Инструкция с рег. № 8121з-1008 от 2014г. като не е охранявал съпровожданото лице с цел недопускане на бягство. Горното е квалифицирано като небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед по смисъла на чл. 199, ал.1, т.3 от ЗМВР, за което е предвидено налагане на наказание „писмено предупреждение“. Поради това е предложено на жалбоподателя да бъде наложено наказание писмено предупреждение за срок от 3 месеца. Началникът на ОЗ РУ е запознат със справката на 10.12.2019г., когато е поставил положителна резолюция върху нея. Жалбоподателят е запознат със справката на 11.12.2019г. като същия ден е депозирал обяснение (л.37), че не е съгласен с направените в справката изводи. Счита, че не е нарушил посочената по-горе инструкция.

Със Заповед № 227з-63 от 28.01.2020г. на началника на ОЗ РУ-СДВР на основание чл. 194, ал.2, т.1 - неизпълнение на заповедите и разпоредбите на преките ръководители, чл. 199, ал.1, т.3 – небрежност в служебната дейност и чл. 204, т.4 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца, затова че като назначен в съпровождащ екип на непълнолетно лице на 03.10.2019г. не е охранявал същото и е допуснал бягството му. Горното е прието за небрежност в служебната дейност, представляващо нарушение на разпоредбите на чл.21, т.4 от Инструкция рег. № 8121з-1008/2014г. Препис от заповедта е връчен на жалбоподателя на 28.01.2020г. С жалба от 06.02.2020г. е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

По делото е представена Инструкция № 8121з-1008 от 16.12.2014г. на министъра на вътрешните работи за организацията и реда за съпровождане на малолетни и непълнолетни лица от полицейските органи на МВР, обн. в ДВ, бр. 106/2014г. Видно от чл.7, ал.1, т.2 от Инструкцията, полицейските служители, които осъществяват съпровождане на такива лица, се определят поименно със заповед на началниците на районни управления. В случая жалбоподателят е определен да извършва съпровождане на такива лица със заповед № 227з-131 от 02.03.2018г. на началника на ОЗ РУ – СДВР. Съгласно чл. 15, ал.1 за всеки отделен случай на съпровождане се издава писмена заповед, като запознаване с основанията и реда за съпровождане е предвидено само за съпровожданото лице (чл.19), но не и за всички служители от екипа извън ръководителя му. В 21, т.4 от Инструкцията по време на съпровождането на малолетните и непълнолетните лица полицейските служители охраняват съпровожданите лица с цел недопускане на бягство.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР, в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з. и е в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма. Неоснователни са доводите, че заповедта е издадена след 2-месечния срок по

чл. 195, ал.1 от ЗМВР. Съгласно чл. 196 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая материалите са постъпили при ответника с депозиране на справката от 10.12.2019г., а наказанието е наложено на 28.01.2020г., т.е. в рамките на 2-мес. срок. Докладната записка от 04.10.2019г. никога не постъпвала при началника на ОЗ РУ, а при неговия заместник. Същата не съдържа информация за нарушения, нито за лицата, които са ги извършили. Поради това тя не може да се приеме за последният документ от дисциплинарното производство, от постъпването на който тече срока за налагане на наказание. Жалбоподателят е уведомен за започването на дисциплинарното производство на 14.10.2019г., видно от подписа му за запознат със заповедта за разпоредената проверка по случая. Осигурена му е и възможност да участва в същото, от която се е възползвал, видно от дадените обяснения на 23.10.2019г.

В процесната заповед не липсват реквизити по чл. 210, ал.1 от ЗМВР, като е посочен извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени; доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието- 3 месеца; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Жалбоподателят е запознат с Инструкция № 8121з-1008 от 16.12.2014г. на министъра на вътрешните работи с обнародването ѝ в ДВ. Нещо повече, същият е определен да извършва съпровождане на малолетни и непълнолетни лица на територията на СДВР в заповед № 227з-131 от 02.03.2018г. на началника на ОЗ РУ. Това, че заповедта не е актуализирана през 2019г. не означава, че жалбоподателят е изключен от задължението да съпровожда такива лица. Провеждането на обучение полицейските служители, занимаващи се с тази дейност, също не е предпоставка да не им се възлага съпровождане. Още повече, че ако жалбоподателят не е преминал такова обучение, същият е могъл да сезира началника си с такова искане или дори да откаже да извършва тази дейност, докато не премине обучение. Относно запознаването му с конкретната заповед за съпровождане на лицето И. Я., в инструкцията не се предвижда тази заповед да се връчи срещу подпис на всеки член на екипа, а само на старшия му, който попълва дневника за вписване на съпроводжаните малолетни и непълнолетни лица. В случая заповедта е връчена на Ю. Р. – старши на екипа, която в обясненията си е посочила, че е запознала останалата част от екипа кого, къде и защо ще съпровождат. Този факт не се отрича и от жалбоподателя в обясненията му на л. 29, като посочва, че със съдържанието на заповедта е запознат устно от прекия си началник. Поради това съдът намира, че не са налице твърдените от жалбоподателя нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно нарушенията на материалния закон, съдът намира че такива не са налице. След като жалбоподателят е включен в заповед от 2018г. за съпровождане на малолетни и непълнолетни лица и в процесния случай му е конкретно разпоредено да участва в екип по съпровождане на лицето И. Я., същият е длъжен да извърши съпроводжането в съответствие с разпоредбите на Инструкция № 8121з-1008 от 16.12.2014г. на министъра на вътрешните работи за организацията и реда за съпровождане на малолетни и непълнолетни лица от полицейските органи на МВР. Безспорно е установено, че по време на съпроводжането лицето е избягало, като

жалбоподателят не е съобразил действията си с основната цел на съпровождането – да не се допусне бягство на лицето. Ако такава опасност не съществуваше, лицата щяха сами да отидат в съответната специализирана институция, в която им е определено да отидат. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че за същото нарушение е наказан и другия член на екипа – К. А., който е бил на задната седалка до Я., без да се диференцира субективната страна на деянието и формата на вината. Изрично в заповедта е посочено, че след излизане от автомобила на старшия на екипа, не е налице никаква съгласуваност или организация между действията на жалбоподателя и А.. Липсата на координация между тях е довела до бягството на Я.. Следователно причината е в действията и на двамата, които макар и различни, са допринесли в еднаква степен за настъпване на инцидента.

Основателно е възраженията относно липсата на нарушение по чл. 194, ал.2, т.1 от ЗМВР, състоящо се в неизпълнение на заповедите и разпоредбите на преките ръководители. В процесната заповед не е посочено коя заповед или разпоредба на прекия ръководител не е изпълнена, като се има предвид, че посочената Инstrukция № 8121з-1008 от 16.12.2014г. е подзаконов акт, а не заповед, и е на министъра на вътрешните работи, а не на прекия ръководител на жалбоподателя. Освен това неизпълнението на заповед обосновава по-тежкото наказание „порицание“ (чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР). Поради това съдът намира, че неправилното цитиране на чл. 194, ал.2, т.1 от ЗМВР не нарушава правото на защита на жалбоподателя, доколкото е наложено по-лекото наказание по чл. 199, ал.1, т.3 от ЗМВР. Липсата на нарушение по чл. 194, ал.2, т.1 от ЗМВР обаче не влияе на факта на извършване на нарушение по чл. 199, ал.1, т.3 от ЗМВР, което е достатъчно, за да се наложи дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. Съгласно чл. 199, ал.1, т.3 от ЗМВР дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" се налага за небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед. В случая жалбоподателят е наказан за небрежност в служебната дейност, изразяваща се в неохраняване на съпровождано непълнолетно лице, довело до бягството му. В случая жалбоподателят не опровергава този факт, а се опитва да прехвърли вината върху другото лице от екипа – К. А., който отключил вратата на Я. преди самият той да излезе от автомобила. Съдът не кредитира този довод, защото, видно от обясненията на жалбоподателя, той е възприел този факт и въпреки това е отишъл да отваря блокиралата врата на А. вместо да охранява Я.. Не се споделя и твърдението, че не е преценена тежестта на нарушението. Напротив същото е преценено като по-леко от това по чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР, което е в полза на жалбоподателя. Освен това наложеното наказание е на законовия минимум с оглед липсата на предходни дисциплинарни наказания. Същевременно нарушението не може да се квалифицира като маловажно по смисъла на чл. 198, ал.2 от ЗМВР с оглед настъпилите вредни последици – бягството на съпровожданото лице.

От изложеното следва, че ответникът е съобразил приложимите материални норми, извършил е обстоен анализ на тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на жалбоподателя по време на службата. Така е постановил законосъобразен административен акт, при спазване на процесуалния и материалния закон, без да са налице основания за неговата отмяна. Поради това жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Х. Х. от [населено място] срещу заповед № 227з-63 от 28.01.2020г. на началника на 03 РУ-СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: